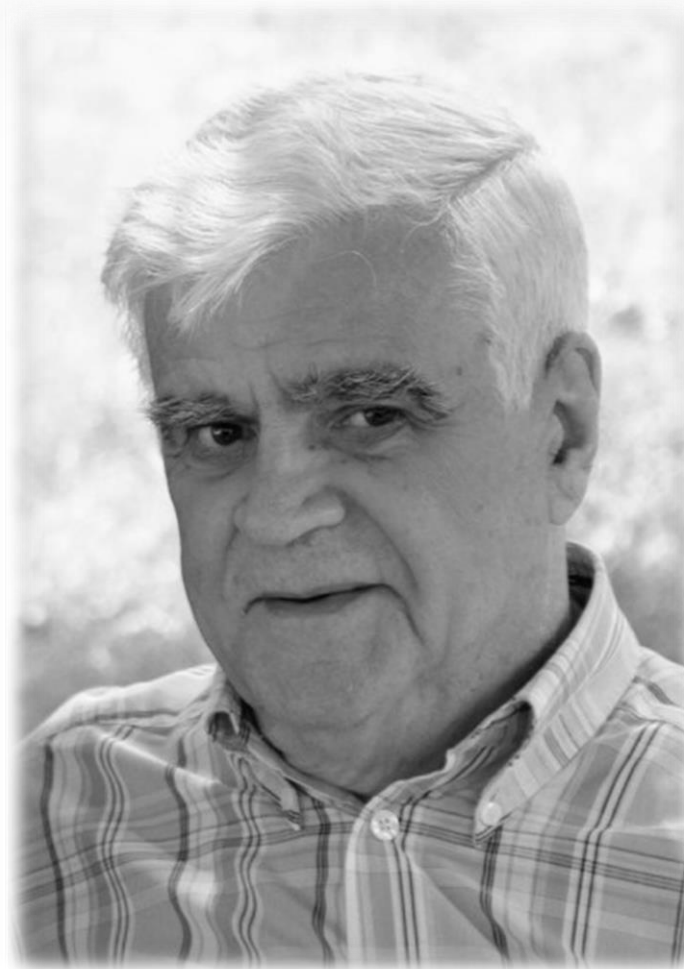

*Zaduszki NOT Tarnów
– listopad 2020 r.*

ŚP. WŁADYSŁAW MAJKA

Ur. 4 października 1935 r.

Zm. 14 sierpnia 2020 r.

14 sierpnia 2020 roku odszedł od nas nagle nasz drogi Kolega Władysław Majka.

Jego życiorys wplata się wyraźnie w historię Tarnowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego oraz Kombinatoru Budowlanego w Tarnowie.

Pozostawił wiele śladów swej działalności zawodowej w budownictwie mieszkalnym (ponad 60 tys. mieszkań), oświatowym, handlowym, służby zdrowia na terenie Tarnowa, powiatu tarnowskiego i Dąbrowy Tarnowskiej.

Urodzony w **1935 roku w Czarnej Sędziszowskiej** koło Sędziszowa Małopolskiego. Pochodził z wielodzietnej rodziny, bo było ich dziesięcioro rodzeństwa. By móc osiągnąć w życiu wykształcenie i niezależność, od dziecka musiał się mierzyć z wieloma przeciwnościami losu. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Czarnej, podejmuje naukę w **Technikum Budowlanym** we Wrocławiu, a po jego ukończeniu rozpoczyna i kończy studia na kierunku **Budownictwo lądowe na Politechnice Wrocławskiej**.

Pierwszą pracę zawodową rozpoczął w dniu 17 lutego 1961 roku w **Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w Sosnowcu** w charakterze pracownika stażysty z dyplomem mgr inż. specjalisty konstrukcji budynków i budowli. Decyzja o zmianie miejsca zamieszkania z Sosnowca na Tarnów zamyka ten krótki okres pierwszej pracy w dniu 31 maja 1961 r.

Opuszcza Sosnowiec w oparciu o propozycję podjęcia pracy w **Krakowskim Przedsiębiorstwie Budownictwa** z możliwością wyboru pracy w **Kierownictwie Grupy Robót** na terenie Krakowa lub Tarnowa, ale już z angażem pełnienia funkcji technika budowy, a nie stażysty.

Wybiera **KGR w Tarnowie**, gdzie rozpoczyna pracę w dniu 15.06.1961 r., a w związku z powołaniem **Tarnowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego** w/w KGR z całym składem osobowym przechodzi w struktury nowego przedsiębiorstwa z dniem 1 stycznia 1962 r.

Obszar działalności TPBO obejmował powiaty: tarnowski, nowosądecki i dąbrowski. Po krótkim okresie pracy jako stażysty w dziale wykonawstwa, zostaje skierowany do KGR nr 3 , które realizowało duże osiedle mieszkaniowe „Klikowska”. Obejmuje funkcję inżyniera budowy i nabywa niezbędnego doświadczenia w zakresie praktycznego wykonawstwa.

Zdobywając wiedzę praktyczną, utrwala również wiedzę teoretyczną z uczelni, podejmując pracę w Technikum Budowlanym w Tarnowie w latach 1964-1970, ucząc dwóch przedmiotów zawodowych: konstrukcji żelbetonowych i konstrukcji stalowych. Dalej rośnie ilość powstających osiedli „Fredry”, „Rolnicza” realizowanych przez TPBO, obejmuje nowe stanowisko Kierownika Grupy Robót.

Jako 32-latek, z dniem 2 stycznia 1968 r. zostaje powołany na odpowiedzialne stanowisko Nadzrędnego Inżyniera i Z-cę Dyrektora ds. Produkcji w Tarnowskim Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego.

We własnych wspomnieniach z długotrwałej pracy zawodowej w TPBO, wymagającej ogromnego zaangażowania i wysiłku, z goryczą wspomina zaistniałe okoliczności w pracy z doznanej niesprawiedliwości w jego pracy zawodowej. A miało to miejsce, gdy do wielu napiętych zadań produkcyjnych TPBO wprowadzona zostaje inwestycja Politechniki Krakowskiej, w zakresie generalnej odbudowy z ruin Dworku w Janowicach z przeznaczeniem na Dom Pracy Twórczej. Władze polityczne nowopowstałego woj. tarnowskiego kładą ogromny nacisk na szybkie przekazanie tej inwestycji do użytku.

W końcowych dniach grudnia 1975 r. sekretarka TPBO odebrała telefon z Komitetu Wojewódzkiego PZPR, że na budowę w Janowicach wybiera się Sekretarz Siudak. Po tej informacji bezzwłocznie udaje się osobiście na budowę w Janowicach. Po pewnym czasie przyjeżdża również sekretarz KW Siudak z szefem inwestycji w województwie tarnowskim, dyrektorem Jarosz. Po dokonaniu wizji lokalnej remontowanego obiektu pada zaskakujące twierdzenie z ust Sekretarza Siudaka, że pracownicy zostali przywiezieni na budowę na pokaz tuż przed jego przyjazdem. Tym stwierdzeniem Władysław został tak wzburzony, że pozwolił sobie na dyskusję na temat warunków, w jakich TPBO realizuje jakże napięte plany budownictwa mieszkalnego, oświatowego, handlowego, przy notorycznych opóźnieniach w dostawie dokumentów, materiałów, które są ogromnym utrudnieniem dnia codziennego.

Wymiana zdań między Sekretarzem a Władysławem trwała około 2 godzin. Pozostałe grono osób będących świadkami dyskusji z trwogą na twarzach oczekiwało jak się to zakończy. Konsekwencją Jego krytycznej oceny warunków w jakich TPBO realizuje ogromnie napięte plany w zakresie budownictwa mieszkalnego, było ODWOŁANIE Jego z funkcji Z-cy Dyrektora Naczelnego Inżyniera z dniem 31.12.1975 roku. Decyzja o odwołaniu została podjęta przez władze polityczne województwa tarnowskiego. ●

Nadrzędne władze Zjednoczenia Budownictwa nie mając dotychczas żadnych zastrzeżeń w sprawozdaniu powierzonej funkcji wyrażały zdziwienie i przedstawiły mu pięć propozycji w objęciu nowych stanowisk:

- Z-cy Dyrektora Naczelnego Inżyniera Przedsiębiorstwa Budowlanego w Jarosławiu, Nowym Sączu lub w Zakopanem,
- podjęcie pracy na budowie w Libii,
- zorganizowanie pracowni projektowej „Miastoprojekt Rzeszów” w Tarnowie.

Wybiera zorganizowanie **Pracowni Terenowej „Miastoprojekt Rzeszów” w Tarnowie** oraz stanowisko Kierownika Pracowni Wielobranżowej, przy etacie zatrudnienia około 30 osób. Pracę w Miastoprojekcie Rzeszów rozpoczyna z dniem 1 maja 1976 r., podejmując intensywne działania w zakresie kompletowania branżowych zespołów projektowych oraz stosownego lokum.

Po 5 latach kierowania Pracownią, z dniem 31.05.1981 r. kończy w niej pracę, gdyż od dnia 01.06.1981 r. zostaje powołany na stanowisko **Dyrektora Naczelnego Kombinału Budowlanego w Tarnowie.**

Powraca więc do przedsiębiorstwa, w którym na przestrzeni 14 lat zdobył niezbędną praktykę w wykonawstwie budownictwa oraz przeszedł wiele szczebli awansu zawodowego.

Rozpoczętą organizację procesu produkcyjnego w KB ogranicza wprowadzenie w grudniu 1981 r. stanu wojennego. Po jego odwołaniu praca stała się trochę spokojniejsza, ale nie na długo, bo potrzeby budownictwa mieszkalnego, oświatowego, służby zdrowia bardzo wzrosły. Funkcję Dyr. Kombinatoru pełnił przez 11 lat, tj. do dnia 30 czerwca 1992 r. Odwołanie nastąpiło decyzją Wojewody Tarnowskiego, wraz z postawieniem przedsiębiorstwa w stan likwidacji.

Przewidując bieg dalszych wydarzeń z pewnym wyprzedzeniem, podejmuje działania zmierzające do powołania Spółki Akcyjnej o nazwie **Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowe TARDOM**. Funkcję Prezesa w tej Spółce pełnił od 01.07.1992 r. do 31.07.1994 r.

Przez kolejne 6 lat w spółce z o.o. „**Świt**” bierze aktywny udział w rozbudowie Domu Handlowego „**Świt**”, pełniąc początkowo funkcję specjalisty ds. budowlanych, a następnie Prezesa Zarządu.

Po ukończeniu 65 roku życia przechodzi z dniem 4.10.2000 r. na emeryturę.

Ponadto w czasie swego aktywnego zawodowego życia, działając na wielu frontach, wykonał:

- projekt konstrukcyjny muszli koncertowej w Tarnowie, w postaci łupiny żelbetowej,
- projekt konstrukcyjny całego kompleksu Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie,
- projekt konstrukcyjny 23 kościołów i budowli sakralnych na obszarze Diecezji tarnowskiej.

Będąc na emeryturze pełnił funkcję inspektora nadzoru ważnych budów, w zakresie konstrukcji słupów w liniach najwyższych napięć, jak:

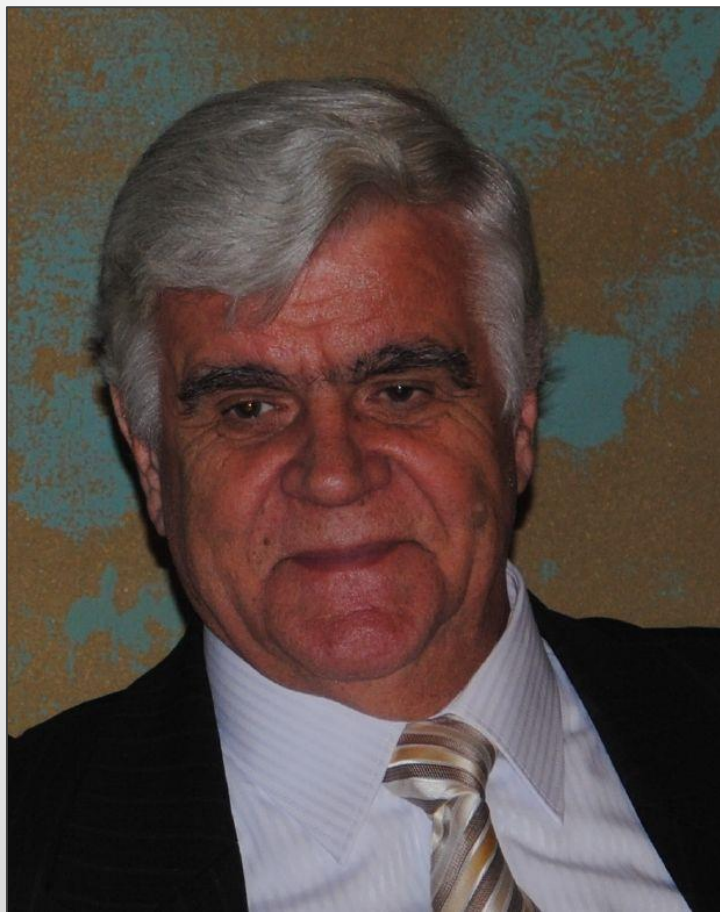
- budowa linii 400kV Tarnów – Krosno,
- remont linii 400kV Krosno – Barwinek,
- remont linii 220kV Połaniec – Kielce.

Przez wiele lat działał społecznie w środowisku Tarnowa w **Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa** od 1963 roku oraz w **NOT FSNT w Tarnowie**. W latach 2006-2018 był aktywnym działaczem **Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa**, jako członek Okręgowej rady oraz w Zespole ds. procesów budowlanych.

Ale największy ślad swojej działalności zawodowej pozostawił jako dyrektor TPBO, a potem w Kombinacie Budowlanym – przecież wielki zespół osiedli powstawał w szczerym polu, pełnym zaskakujących niespodzianek niełatwych do opanowania. Pewnie niektórzy mieszkańcy „Falklandów” pamiętają tę postać. Szkoda, że Zespół Redakcyjny Encyklopedii Tarnowa w obszernym opracowaniu pominał zupełnie budownictwo w Tarnowie.

Praca, skromność, koleżeństwo, poświęcenie dla innych – były szlachetną cechą Jego kryształowego charakteru.

Za tą pracą, zaangażowanie, trud poświęcenia odznaczony został wysokimi odznaczeniami państwowymi, resortowymi, lokalnymi i stowarzyszeniowymi, w tym **Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski** oraz **Medalem 40-lecia PRL**.

Odznaczenia państwowe:

- Srebrny Krzyż Zasługi – 10 lipiec 1974 r.
- Złoty Krzyż Zasługi – 29 wrzesień 1982 r.
- Medal 40-lecia Polski Ludowej – 22 lipiec 1984 r.
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia polski – 24 maj 1989 r.
- Brązowy Medal za zasługi dla obronności Kraju – 10 październik 1984 r.
- Medal za długoletnie pożycie małżeńskie – 24 luty 2011 r.

Odznaczenia resortowe:

- Srebrna Odznaka – Zasłużony dla budownictwa i materiałów budowlanych – 17.11.1978 r.
- Złota Odznaka – Zasłużony dla budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych – 29.07.1983 r.
- Odznaka Honorowa za zasługi dla oświaty – 1987 r.
- Złota Odznaka Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego – 15 maj 1975 r.
- Złota Odznaka „Przodujący Kolejarz” (honorowa) – 04.10.1985 r.

Odnaczenia lokalne:

- Srebrna Odznaka za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej – 28.04.1971 r.
- Odznaka za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego – 21.02.1983 r.
- Medal za Zasługi dla Miasta Tarnowa – 1985 r.

Odnaczenia Stowarzyszeniowe:

- Srebrna Odznaka Honorowa NOT – 08.06.1976 r.
- Złota Odznaka Honorowa NOT – 15.07.1982 r.
- Srebrna Odznaka PZITB – 04.06.1975 r.
- Złota Odznaka PZITB – 13.02.1978 r.
- Honorowa Złota Odznaka z Diamentem PZITB – 16.09.2014 r.
- Statuetka za wybitne osiągnięcia w budownictwie w dziedzinie Wykonawstwa – Krakowski Oddział PZITB – 1987 r.

W oparciu o wieloletnią współpracę muszę powiedzieć, że **był człowiekiem niezwykle skromnym, ale wielkiego formatu, odwagi, rzetelności w wykonywanej pracy, przyjaznym, dowcipnym, otwartym.** Potrafił słuchać tego co mówią inni, ale brzydziła Go buta, arogancja i lizustwo, dlatego mocno przeżywał obraz obecnej rzeczywistości. Jego patriotyzm był najwyższej miary.

Cechy owe zjednywały mu wiele przyjaciół, a zarazem w szczególny sposób zaznaczały Jego osobowość i sposób bycia, bo potrafił również w pewnych okolicznościach zabawiać towarzystwo, zawsze w sposób wyszukany i na najwyższym poziomie intelektualnym.

Jego twórczy wysiłek podczas opracowywania projektów konstrukcyjnych wielu obiektów sakralnych, został wielce doceniony podczas sprawowanej liturgii mszy św., życzliwego przybliżenia Jego życia w kazaniu wygłoszonym przez **ks. dr Grzegorza Rzeźwickiego**, proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. Maksymiliana Kolbego w Tarnowie. Celebrację liturgii pogrzebowej realizowało 6 księży, w tym Rektor Wyższego seminarium Duchownego w Tarnowie.

Kazanie ks. dr
Grzegorza
Rzeźwickiego –
Proboszcza Parafii
pw. Św. Maksymiliana
Marii Kolbego w
Tarnowie

Syn Tomasz wspomina
śp. Wł. Majkę i składa
podziękowania za
obecność w Jego
ostatniej drodze

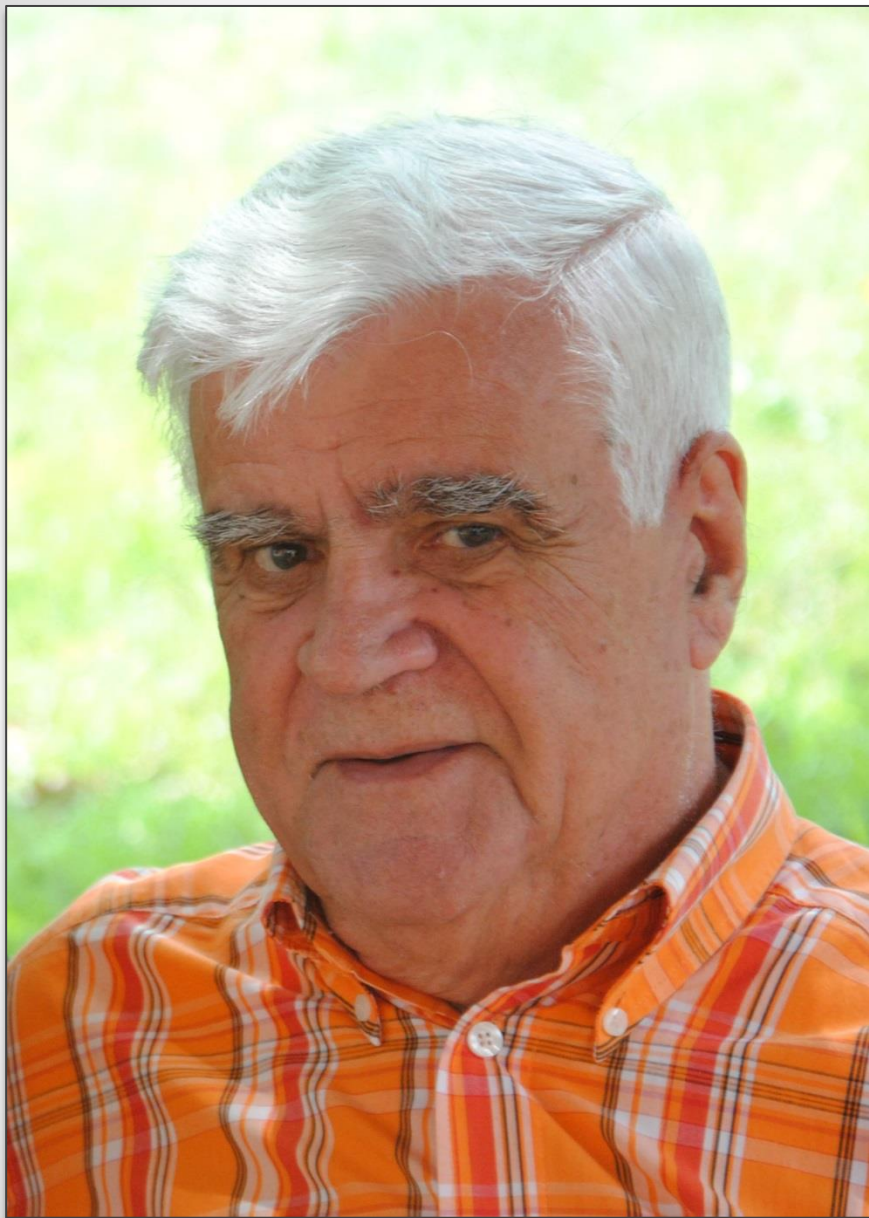

Kondukt żałobny –
18.08.2020 r. - Stary
Cmentarz w Tarnowie

Pochowany na Starym
Cmentarzu w Tarnowie
– kwatera XIII, grób 229

**W oparciu o pamiątki rodzinne
– biografię śp. Władysława Majki
na Wspomnienia Zaduszkowe NOT**

– opracował Antoni Kawik

• *Listopad, 2020 r.* •